

Ραδιοφωνική έκπομπή διά
τὴν 8ην Μαρτίου 1970
καὶ ὄραν : 22.30 - 23.-

Τὴν ἐκπομπὴν παρουσιάζουν ὁ ΚΩΣΤΑΣ ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ καὶ ὁ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ. Τραγουδοῦν ἡ ΚΑΒΙΘΑ Δ Ε Ν Δ Ρ Δ Ο Υ.

№. 57

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Αγαπητέ μου συνεργάτα Γιάγνο, ἀπόψε τελειώνει πιά τὸ Καρναβάλι. Τὸ ξέρεις ;

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Πῶς δέν τὸ ξέρω ; Εἶναι ἡ τετάρτη καὶ τελευταία Κυριακὴ τῆς 'Αποκριῆς καὶ ἀπὸ αὔριο, μπαίνομε στὴν Σαρακοστή, τὴν Μεγάλη Σαρακοστή γιὰ τὸ Πάσχα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ακριβῶς Γιάγνο. Τὸ τί ἔχει γραφεῖ στὰ παλαιὰ χρόνια γιὰ τὴν τελευταία Κυριακὴ τῆς 'Αποκριῆς, δέν λέγεται. 'Ολόκληρη φιλολογία καὶ λογοτεχνία προχειρότητος, ὑπάρχει γιὰ τὴν τελευταία αὐτὴν Κυριακὴ καὶ γιὰ νά σέ πείσω, διάβασε αὐτοὺς τοὺς στίχους ἄνωνύμου ποιητοῦ πού δημοσιεύθησαν ἐδῶ καὶ σαράντα χρόνια σ' ἓνα σατυρικό. περ οἰκικό.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Ὡς τοὺς διαβάσω λοιπόν. (Διαβάζει)

Τὸ Καρναβάλι ξεφυχᾶ, τὸ Καρναβάλι σβήνει
πού ἔκανε κἀθε ἄνθρωπο, νά ἐκτροχιαστῆ
κἀθε ~~ξυμῆτος~~ Πιερότος κἀτασπρος, θά μῆ στὴν να-
φθαλίνη
κι' ἡ Κολομίνα καὶ αὐτὴ θά ἐνταφιαστῆ.

Τὸ Καρναβάλι ξεφυχᾶ. Τελειώνουνε τ' ἄστετα
ἐπέρασεν ἡ σύντομη, τῆς τρέλλας, ἐποχὴ
καὶ ἀπὸ αὔριο τὸ πρωῒ, ἀρχίζει πιά ἡ νηστεία,
μέ προμυδάκια, ταραμᾶ, ἐλιές καὶ προσευχὴ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αὐτὴ ἦτανε μιὰ ἔποφις, ἡ θλιμένη. 'Υπῆρχεν ὁμως καὶ δεύ-
τερη πού ἐξεδηλώνετο μ' ἓνα δίστιχο : Πασιαράδες καὶ πολι-
ται - στίς Κολῶνες νά βρεθῆτε.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ναί, τό θυμάμαι αυτό τό δέιστιχο γιατί τό 'χομε ξαναπει.
Νομίζω ότι τό ἀπήγγελλε στους δρόμους, κάποιος τρελλός τῆς
ἐποχῆς τοῦ "Οδωνος... ξεχνᾶω τ' ὄνομά του αὐτήν τήν στιγμή.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Λεγότανε Σπυριδιώνης καί ἦτανε πολύ παράξενα ντυμένος. Τήν
ἐποχή ἐκεῖνη, στά 1830, ἐδῶ κι' ἐκεῖν τ' ἴδιαντα χρόνια, ὅταν
πέθαινε κάποιος ἀπό τοὺς φιλέλληνας, μοιραζόντουσαν τὰ ρούχα
του διάφοροι φτωχοί. "Ἔτσι ὁ Σπυριδιώνης εἶχε οἰκονομήσει ἕνα
ἄμπέχονο οὐσσάρου, ἕνα πανταλόνι φρεναδιέρου, ἕνα τρικαντό
ἀξιωματικοῦ τοῦ ναυτικοῦ στό ὅποσον εἶχε κολλήσει φτερά πε-
τεινοῦ γιά λοφία ἐνῶ εἶχε κρεμάσει στό στήθος του διάφορα
τενεκεδένια παράσημα καί εἶχε γίνει τύπος μέ τό ντύσιμό του
καί τήν ἀναίδειά του κυρίως.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Αὐτός λοιπόν ὁ τρελλός παρώτρυνε τοὺς ἀθηναίους νά πηγαίνουν
τήν Καθαρή Δευτέρα γιά κούλουμα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι βέβαια. Τό ἔθιμο ὑπῆρχε ἀπό πολύ παλαιότερα χρόνια, ἀπό
τά χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας. Ἡ Καθαρή Δευτέρα ἦτανε ἡ ἀφετη-
ρία τῆς Σαρακοστής, τό θρησκευτικό ξεκίνημα τῆς νηστείας πού
γινότανε κατὰ κανόνα στίς Στήλες τοῦ Ὀλυμπίου Διός, κοντά
στήν Πύλη Ἀδριανοῦ.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ὑπῆρχε λόγος πού ἐπήγαιναν ἐκεῖ οἱ ἀθηναῖοι στά παλιὰ χρόνια
γιά νά ἐορτάσουν τήν Καθαρή Δευτέρα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Παντάζομαι ὅτι ἐπήγαιναν ἐκεῖ, γιατί ὁ χώρος τῶν Στηλῶν τοῦ
Ὀλυμπίου Διός, ἦτανε ὁ πιό κοντινός ἐρημικός χώρος στήν Παλιὰ
Ἀθήνα, πού ὅπως ἔχομε πῆρ περιοριζότανε στίς συνοικίες Πλα-
κας, Ἀγίου Φίλιππα καί Ψυρρή, γύρω ἀπό τήν Ἀκρόπολι.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἐκεῖ λοιπόν, στίς κολλῶνες ὅπως τίς λέγανε τίς Στήλες τοῦ Παιῦ
τοῦ Ὀλυμπίου Διός, μαζεύοντουσαν οἱ ἀθηναῖοι, κουβαλώντας
μαζί τους καλάθια μέ τὰ νησθήσιμά τους φαγητά καί κυρίως
καμμάτια νταμιζάνα πρᾶσι.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Φυσιανά, πρώτος και καλύτερος στα Κούλουμα της Καθαρής Δευτέρας ήτανε ο Ίδιος ο Σπυριδιώνης που είχε κρεμάσει στο πλευρό του κι' ένα σακκουλάκι από χασέ για ν' αποταμιεύη τρόφιμα.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Α, τόν πονηρό. Πλησίαζε τίς συντροφιάς που τρώγανε τὰ νηστήσιμά τους και όλου κάτι του δίνανε.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Του δίνανε αφού τόν βασανίζανε πρώτα. Τόν αναγκάζανε νά τους αυτοσχέδια ποιήματα και φυσιανά δέν αρνιότανε ο Σπυριδιώνης και έλεγε : Ρίχτε μέσ' τό σακκουλάκι - ένα φρέσκο κρεμμυδάκι - νηστινός νά μήν πεθάνω - ρίχτε κάτι παραπάνω - ρίχτε και κερμαίν έλιό - και λιγάκι σκορδαλιά

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Φυσιανά όλου κάτι θα του δίνανε και ο πονηρός Σπυριδιώνης μάζευ τρόφιμα για κερμαίν δυό εβδομάδες.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Φυσιανά τόν πειράζανε κι' άλλες. Όταν τόν βλέπανε νά πλησιάζη μερικ'ς παρέες, κούβανε τὰ τρόφιμά τους και του λέγανε πως δέν είχανε τίποτε. Τότε ο Σπυριδιώνης τους έβριζε λέγοντας : Μασκαράδες και πολέται - στίς Κολώνες για νά 'ρθήτε - δέν θα φάτε, δέν θα πιήτε ; Είσατε όλου φουκαράδες ; - Θεού σας παληομασκαράδες. &

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τότε πιά οι γλεντοκόποι της Καθαρής Δευτέρας θα γελούσανε και φανερότανε τὰ τρόφιμά τους. Όμως για εξήγησέ μου κάτι. Ο τρελλός αυτός προσφώνουσε τους άθηναίους : Μασκαράδες και πολέται... Έχω τήν υπόνοια ότι οι άθηναίοι στα Κούλουμα πηγαίνανε μασκαρεμένοι όπως ήτανε τήν βραδυά της Κυριακής... Έτσι είναι ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Έτσι άκριβώς. Τό γλέντι της τελευταίας Κυριακής κρατούσε έως όλη τήν νύχτα έως τίς όκτώ τό πρωί της Δευτέρας. Και οι γλεντζέδες της 'Αποκριάς, πηγαίνανε μασκαρεμένοι στα Κούλουμα χωρίς νά κάνε νά κοιμηθούν.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κι' ύστερα από δυό ήμερών γλέντι πως πηγαίνανε στήν δουλειά τους τήν τρίτη τό πρωί οι άθηναίοι ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ποιός σου εἶπε Γιάννο ὅτι πηγαίνανε στήν δουλειά τους τήν Τρίτη ; Τό γεγονός αὐτό πιστοποιεῖται ἀπό ἕνα καλαιότατο λαϊκό τετράστιχο :

Κυριακοδέυτερη ἀργία
μεθύσι καί πολυφαγία
ἀλλά τήν Τρίτη στό κρεβάτι
ὕπνος, χουζοῦρι καί ρεχάτι.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ὅμως μέ τήν Καθαρή Δευτέρα ξεχάσαμε τήν τελευταία Κυριακή.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί πρέπει νά ξέρης Γιάννο μου ἀγαπητέ, ὅτι τήν τελευταία Κυριακή τῆς Ἀποκριῆς, ὁ κόσμος παλάβωνε κυριολεκτικῶς. Παντοῦ κυκλοφοροῦσανε μασκαρέδες... ἀκόμη καί ὁ μπακαλόγατος πού πῆγανε τά φόνια στό σπίτι, ἀλλά τό θεωροῦσε ἐπιβεβλημένο νά φοράῃ ἕνα χάρτινο πολύχρωμο καπέλλο, τήν τελευταία Κυριακή γιά τό καλό τοῦ χρόνου.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Αὐτή θά ἦταν ἡ γενική εἰσαιολογία. Γιά τό καλό τοῦ χρόνου.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' ἔξω ἀπό τά ἀποκριάτικα συνθήματα, ὁ κόσμος πῆγαινε στήν δουλειά του σιγοφιθυρίζοντας τῆς Κολομπίνας τό φιλέ.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μάλιστα, τό πασίγνωστο τραγοῦδι τοῦ Ἀντώνη Βώττη μέ ἀθά μουσική τῆς γυναίκας του Λόλας Βώττη. Ἕνα χαριτωμένο τραγοῦδι πού ἀεῖζει νά μᾶς ὁ-θυμίση ἡ φίλη μας ἡ Κλειώ.

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου)

Ἔθοιμασα τά χεῖλη
μῆς τσακίνας παστάνης
καί φιλάκια πῆρα χίλια
ἀπό τό στόμα μελαχροινῆς
Ἔθοιμασα τό μέλι
μᾶ ξανθῆ πού τό κερνά
καί καθέναν χωρίς νά θέλη
τό φίλημά της δέν τό ξεχνᾶ.

Καί σάν τῆς Κολομπίνας τό φιλέ
μέσ' τήν Ἀποκριά τήν τρελλή
ἄλλο δέν βρήμα τόσο μαγικό
τόσο γλυκό καί μεθυστικό
Μ' ἐκείνη τήν θολή της τήν ματιά
καί μέ δύο χεῖλη σάν φωτιά
πού στάζουν αἶμα - κι' ἄς ἦταν φέμμα
κι' ἄς ἦταν μοναχά γιά μιᾶ νυχτιά.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τήν τελευταία Κυριακή Γιάννο ὅλη ἡ Ἀθήνα μαζεῦότανε στήν ὁδόν Σταδίου γιά νά ἴδῃ τήν παρέλασι τῶν ἀρμάτων. Σκέφου ὅτι τά ξενοδοχεῖα καί τά γραφεῖα ἀκόμη, νοικιάζανε τά παράθυρά τους καί τά μπαλκόνια τους πρός πέντε δραχμές τό ἕτομο

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Φαντάζομαι τί θά γινότανε από τόν χαρτοπόλεμο καί τίς σερπαν-
τίνες.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αὐτά τά δύο, χαρτοπόλεμος καί σερπαντίνες, ἦτανε ἀποκρηάτικα
εἴδη πού τά γνωρίζανε οἱ ἀθηναῖοι μετά τό 1900 ἢ τουλάχιστον
στίς παραμονές τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος, γύρω στά 1890, ἐδῶ κι' ὀ-
γδόντα χρόνια. Πρίν ὅμως, τό ἀποκρηάτικο γλέντι γινότανε μέ
φασόλια...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μέ τί ; Μέ φασόλια ; Σοβαρά μιλάς ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σοβαρώτατα. Εἶναι γνωστός σι ὅς παλαιούς ἀθηναίους ὁ παλαιός
ἀποκρηάτικος φασουλοπόλεμος. Ἦτανε τόσο γτηνά τά φασόλια
ὥστε κάθε ἀποκρηάτικος γλεντζές, κουβαλοῦσε μαζί του μιᾶ σακ-
κούλα μέ δύο τρεῖς ὑπάδες φασόλια γιά νά πετάη στούς μασιαρά-
δες .
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Φαντάζομαι ὅτι τά φασόλια, πού θά τά τινάζανε μέ δύναμι οἱ
ἀθηναῖοι θά κάνανε ὅπως ὀποτε μερικές ζημιές.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πολλές ζημιές. Εἶναι γνωστόν ὅτι κάποτε ἓνα φασολάκι μαυρομάτι-
κο, ἀπ' ἐκεῖνα τά φιλά, χώθηκε μέσα στό αὐτί μιᾶς γυναίκας καί
χρειάστηκε νά πάη σέ γιατρό γιά νά τῆς τό βγάλη. Ἦσε δέ πού
ὄχι λίγα μάτια δακρύζανε ἀπό τά φασόλια πού πετυχαίνανε αὐτόν
τόν στόχο. Νά, διάβασε ἐδῶ αὐτούς τούς στίχους τοῦ Δουρή γιά
νά πεισθῆς ὅτι ὁ φασουλοπόλεμος ἦτανε ἔθιμο στήν Ἀθήνα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ (Διαβάζει) Παντοῦ φασουλοπόλεμος. Οἱ Ἕλληνες γλεντᾶνε
καί μέσα στοῦ Καρναβαλιοῦ τήν τρομερή ζαλάδα
ἄλλοι φασόλια ἔχουνε πού ἄλλοι τά πετᾶνε
καί ἄλλοι τά μαζεύουνε νά κάνου φασολάδα !
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πείσθηκε τώρα ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ὅμοιολῶ πῶς δέν θά τό φανταζόμουνα ποτέ ὅτι τό φασόλι θά εἶ-
χε χρησιμοποιοηθεῖ γιά ἀποκρηάτικο εἶδος.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὅμως ἓνα ἀπό τά πιό εὐχάριστα ἀποκρηάτικα λαϊκά θεάματα στά
ἄλλαιά χρόνια ἦτανε καί ὁ ἀλησμόνητος Θεοδοσίου.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Θεοδοσίου ; Μά κάπου τό ξέρω αύτό τό έπωνυμο. Καλέ δέν είναι ο περίφημος ποιητής του κάρρου ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μπρᾶβο στή μνήμη σου Γιάγνο. Μάλιστα, ο Θεοδοσίου ήτανε ο γνωστός ποιητής πού έβγαζε μία μικρή τετρασέλιδη έφημερίδα κάθε εβδομάδα καί τήν πουλούσε μόνος του στίς μακρινές γειτονιές της 'Αθήνας, μέ φανταστικά σκάνδαλα κάθε συνοικίας. 'Ο ίδιος όπως σου είπα πουλούσε τήν έφημερίδοϋλα του καί τήν διαλαλούσε ως έξης ; Πάρτε νά διαβάσετε τί έπαθε ή μοδιστροϋλα στά Πετράλωνα... Πάρτε νά διαβάσετε πως κήημε ο πυροσβέστης από τήν πυρκαγιά της χήρας... Πάρτε νά διαβάσετε καί νά χασπογελάσετε.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί γιατί τόν λέγανε ποιητή του κάρρου ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Διότι τίς δύο τελευταίες Κυριακές της 'Αποκριᾶς, ο Θεοδοσίου νοίκιαζε ένα κάρρο μέ τέσσερις ρόδες, άπ'αύτά πού εκτελούσανε τότε μεταφορές, μασκάρευε τόν ~~καρροϋλα~~ άραμπατζη καί τό έλογό του...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τί είπες ; Μασκάρευε τό έλογο ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βέβαια, τό μασκάρευε τό καιόμορρο μέ μία μεγάλη χρωματιστή φάθα στό κεφάλι, μέ δυό τρῦπες για νά περνοϋν τά αύτιά του από τά όποια προμοϋσαν μερικές χρωματιστές κορδέλλες κι'έ- πάνω στό κάρρο, ανέβαινε ο Θεοδοσίου καί έλεγε στίχους πού τοϋς αύτοσχεδίαζε εκείνη τήν στιγμή. 'Ορίστε, διάβασε έδῶ Γιάγνο μερικούς από τούς στίχους πού έλεγε ο Θεοδοσίου :

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ (Διαβάζει) Διερχόμεθα τήν όδόν Σταδίου
μετά μεγάλου έμποδίου
διότι τό ὄχημα προχωρεῖ μετά μεγάλης ήρεμίας
έν μέσῳ της καρτοπολεμικής αύτης τρικυμίας.
Παληάτσου, φασουληδες καί άραπάδες μουντζουρωμένοι
καί άλλοι μασκαράδες μή μασκαρεμένοι
διότι είς τόν τόπον αύτης της συμφορᾶς,
ο καθενας σας είναι κι'ένas μασκαρᾶς...

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τότε άρχιζε ή φασαρία...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τί φασαρία ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τοθ φωνάζανε χιλιάδες φωνές : Κόφ'το... Κόφ'το...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Κι' αυτό τό κόφ'το τί ήτανε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Αποκηάτινο σύνθημα μ'ς εποχής. Γιατί πρέπει νά ξέρης ότι κάθε εποχή εΐχε καί τά λαϊνά της συνθήματα. 'Ιδίως κάθε αποκηάτικη εποχή. Σέ χρόνια παλαιότερα ύπήρχε μιá κραυγή, ένα γενικό σύνθημα : Σ'ς γνωρίσαμε... σ'ς γνωρίσαμε... Χαλούσε ό κόσμος μ' αυτό τό : Σ'ς γνωρίσαμε...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Αύτή ήτανε μιá λογική αποκηάτικη κραυγή. 'Εμεΐνοι πού φορούσανε μάσκα, πειράζανε τούς άλλους πού ήτανε άμασιάρευτοι Κι' αυτοί πάλι άπαντούσανε : Σ'ς γνωρίσαμε, σ'ς γνωρίσαμε... Δηλαδή, τί μ'ς πειράζετε άφού ξέρομε ποιός είσαστε... "Έτσι δέν εΐναι ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Έτσι άκριβώς. "
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Όμως αυτό τό : Κόφ'το... δέν εΐχε καμμιά είδική αποκηάτικη σημασία. Ποθ έφείλετο άραγε ; Ποιός τό εΐχε λανσάρει ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ήτανε περισσότερο προειλογικό σύνθημα ή μάλλον προειλογική άποδοκιμασία παρά άποκηάτικο. "Όταν πήγαινε κανέναν ύποψήφιος βουλευτής νά μιλήση σέ κανένα ~~αποκηάτικο~~ συνοικιακό καφενετό, βρισκόντουσαν πάντα οί αντίπαλοί του πού τόν άποδοκιμάζανε : Κόφ'το... κόφ'το... Νά κόψη τόν λόγο του, νά σταματήσει δηλαδή.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καταλαβαίνω. θά έτυχε νά εΐναι κοντά κάποια 'Απόκηα καί τό επιφώνημα της άποδοκιμασίας, πήρε παράταση ίσχύος. Νά φαντάζομαι ότι θά θυμηθής καί άλλες αποκηάτικες κραυγές.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ θά θυ,ηθώ άφού πρώτα θυμηθής ή κλειώ, ή καλή μας συνεργάτις κανένα παλαιό λαϊνό άποκηάτικο τραγούδι.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τό λεμονάκι μυρωδάτο... "Ένα τραγούδι σέ ρυθμό καλαματιανού πού τό τραγουδούσανε κατά κόρον σέ κάθε λαϊνό γλέντι.

ΣΑΒΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Λέ - μωρέ λεϊμονάκι μυρωδάτο
 κι' από περιβόλι άφράτο...
 Μήν - μωρέ μήν παραμυρίζεις τόσο
 και μά κάνεις νά θυμώσω...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό λεϊμονάκι μυρωδάτο... Πραγματικό σύνθημα ένθουσιασμού.
 Κι' όταν οί χορευταί είχαν αποκάμει χορεύοντας πόλνια, βάλς,
 ταγκό, λανσιέδες και καντριλλίες, μόλις άκουγότανε τό λεϊμο-
 νάκι μυρωδάτο, όλοι οί κουρασμένοι χορευτές νοιώθανε φτερά
 στα πόδια τους.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Ξυπνούσε ό ελληνικός ρυθμός του καλαματιανού τό ένθικό αλ-
 σθημα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μήν τό λές γι' άστετα, γιατί ύποσυνείδητα αυτό γινότανε. 'Ο
 ελληνικός ρυθμός, ξυπνούσε τά αίματα και είτε συρτός ή καλαμι-
 τιανός ήτανε, είτε μάλλος, άνδρες και γυναίκες ταναζόντουσαν
 βρθιοί.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Μονάχα στον τοάμικο μέ τά τρία τέταρτα, δέν φαντάζομαι νά
 βρισκόντουσαν πολλοί όπαδοί.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Στόν τοάμικο σηκωνόντουσαν μόνο οί λεβέντες χορευτές. Γιατί
 ό τοάμικος ήθελε και σάλτα στον άέρα και ποθ νά πηδήσουν οί
 γυναίκες μέ τά μακρού τους φουστάνια ;

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ "Ομως φύγαμε από τ' άποκρηάτικα συνθήματα. "Εξω από τό κόφ'το,
 ό'ν θυμῶσαι κανένα ήλλο ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θυμῶμαι κάτι άκατανόητα συνθήματα ; Καλέ φορῶς φανέλλα ;

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τί ήτανε αυτό ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σύνθημα άποκρηάτικο. Καλέ φορῶς φανέλλα ; Και έρχότανε ή
 άπάντησις ; Φοράω κι' είναι τρέλλα. "Άλλος πάλι άπαντούσε ;
 Και στήν κορφή κανέλλα...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Μέ ήλλα όφρα λόγια βρίσκανε μία όμοιοκαταληξία στήν φανέλλα
 και ξεφουρνίζανε τήν άπάντησι κι' ής ήτανε άνοησία.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κατά κανόνα ήτανε άνοησία. Καλέ φορῶς φανέλλα ; Και τρώω και
 παραμέλλα...

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καλέ φορῆς φανέλλα ; Καί εἶναι καί κουρέλλα... (Γελοῦν)
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καλέ φορῆς φανέλλα ; Δέν εἶμαι κατσιβέλλα...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καλέ φορῆς φανέλλα ; Καί βάζω καί φουρνέλλα...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί γελοῦσε ὁ κόσμος, γελοῦσαν μεγάλοι καί μικροί μ' αὐτά τά σαχλεπίσαχλα ἄστεῖα τῆς Ἀποκρηῆς. Πά ξαφνικά, μέσα στό γέλιο καί τό ξεφωνητό ἀκουγότανε καί τό ἀκομπανιαμέντο : Πτου-γκουντοῦ - ντοῦ... ντου-γκουντοῦ - ντοῦ...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Στάσου Δημήτρη. Ἀπό τό ἀκομπανιαμέντο κατάλαβα τό τραγοῦδι "Ἦτανε τό τραγοῦδι τοῦ γαϊδάρου... Ναι ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλιστα. Τό περίφημο τραγοῦδι τοῦ γαϊδάρου πού τό εἶχε λανσάρει πρῶτος ὁ παραγμιζοπαίκτης Μόλλας.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Σοβαρά μιλάς ; Ὁ Μόλλας λανσάρισε αὐτό τό λαϊκό τραγοῦδι ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλιστα, ὁ Μόλλας. Καί θυμᾶμαι πολύ καλά ὅτι ὁ Χατζηαβάνης τραγουδοῦσε τήν μελωδία ἐνῶ ὁ Παραγμιόζης μέ τόν γυιό του τό Κολλητήρη, κρατούσανε τόν ρυθμό σιγοτραγουδώντας διακριῶς : Πτου-γκουντοῦ - ντοῦ... Πτου-γκουντοῦ - ντοῦ...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τό χαρακτηρίζω σάν αὐθόρμητο λαϊκό τραγοῦδι γεννημένο σέ ὦρα εὐθυμίας. Μά καλύτερα νά μᾶς τό ὁμορφήνη μέ τήν γλυκειά της φωνή ἡ Κλειώ.

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Ἦταν ἓνας γαῖδαρος
 μέ μεγάλα αὐτιά
 τό παχνί δέν τ' ἄρεσε
 κι' ἤθελε ἀρχοντιά.
 Στόν ὁδὸμο πού ἐπήγαινε
 βρίσκει μιά ἀλεποῦ
 ὦρα καλή κουμπάρα μου
 Κύρ' γαῖδαρε γιά ποῦ ;

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ "Έχω μανία νά ξαναγυρίσωμε στά συνθήματα του Καρναβαλιού.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν έχω αντίρρηση. Κάποια χρονιά λοιπόν σύνθημα αποκηράτικο ήτανε τό : 'Λούα - ούααα- ούααα..
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Αυτό πάλι τί ήτανε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Για νά μιλήσωμε έπιστημονικά, πρέπει νά ανάγεται στην ήχομημητική.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ 'Ηχομημητική ; Δηλαδή ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Είχαν φέρει τότε κάτι σειρήνες αυτοκινήτων κάτι κλάζον πού βγάζανε αυτήν τήν στριγγή φωνή : 'Λούα - ούα - ούα... Καί αυτόν τόν ήχο έμιμήθηκαν πολλοί - ήχομημητική - καί λανσαρίσθηκε αλλα τό 'Λούα - ούα - ούα για σύνθημα αποκηράτικο
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ 'Ανατανόητα πράγματα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Για νά πούμε του στραβού τό δίκιο, κάποιος μιá μέρα, μιá Κυριακή είχε πάρει μαζί του ένα τέτοιο κλάζον μέ τόν στρόφαλό του καί μέσα στόν κυριακάτικο συνωστισμό, γύριζε τόν στρόφαλλο καί άκουγότανε ή σειρήνα του αυτοκινήτου μέ τήν βραχνή καί στριγγή φωνή : 'Λούα - ούα - ούα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Καταλαβαίνω τί θά 'γινε. "Όσοι περπατούσανε ξένοιαστοί στό πεζοδρόμιο αλλα τής όδου Αταδίου θά τυναχτήσανε έντρομοί... Αύτοιί νητο στό πεζοδρόμιο ; θά βρεθήσανε μερικοί πού μιμηθήσανε τό ούρλιασμα αυτό καί τό καιό παράγινε .
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Όμως αυτό τό αποκηράτικο σύνθημα, κράτησε δυό τρία χρόνια έως ότου κάποια 'Απόρητα λανσαρίσθηκε άλλο πείραγμα, άλλο σύνθημα : Καλέ τό ξέρει ή μαμά σου πώς είσαι ύμορφη ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τόσο μακρόσυρτο σύνθημα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό είχανε περιπόθει καί λέγανε τό μισό : Καλέ τό ξέρει ή μαμά σου ; "Όμως αυτό τό σύνθημα έξεθρονίσθη γλήγορα από τό κερύφημο : Καλέ πατώνεις ; Καλέ πατώνεις ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Αυτό δά τό θυμάμαι, άφού ξέρω καί τήν άπάντησι : Πατώνω καί πιάνω καί φύκια

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αυτό τό " Καλέ πατώνεις " κράτησε δυό τρία χρόνια, έγινε καί πομπικό τραγούδι καί τίτλος επιθεωρήσεως μάλιστα. "Ομως κι' αυτό χάθηκε ~~πλήρως~~ κάποτε τό θαυμαστικό σύνθημα : 'Θρατο παιδί ό Γιάννης... 'Θρατο παιδί ό Νίκος... Αυτό τό σύνθημα ήτανε χορωδιακό. Μαζευόντουσαν πέντε έξη μέ χοντρές φωνές καί φωνάζανε όλοι μαζί :

Μ Α Ζ Ι

'Θρατο παιδί ό Γιάννης... 'Θρατο παιδί ό Νίκος...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί καταλαβαινεις τί γινότανε. Διαλέγανε επίτηδες όνόματα ποι νά έστε νά είναι σίγουροι ότι κάποιος Γιάννης θά βρισκότανε στο κέντρο καί ακούγοντας τό όνομά του μέ ομαδικό πείραγμα θά έθορυβετο πιστεύοντας ότι γι' αυτόν λέγεται...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Συμφαι καί άλλο ένα αποικηάτιο σύνθημα : Βάλ'τό μπρίκι... Βάλ'τό μπρίκι...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' ένα άλλο πού είχε βγει από ένα ίταλικό τραγουδάκι : Τριτόμπα. Τό θυμίσαι αυτό :

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Πώς δέν τό θυμίσαι ; Τό λέγανε μάλιστα έτσι, σέρνοντας τήν πρώτη συλλαβή : Τίιιιιιιι-ρι τίρι τίρι τίρι τόμπα !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί πόσα πόσα άλλα αποικηάτινα συνθήματα πού φοβόμαι ότι αν θελήσωμε νά τά θυμηθοσμε όλα δένθά τελειώσωμε ποτέ.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Γι' αυτό, ές σταματήσωμε τά συνθήματα του Καρναβαλιου καί ές πώμε μερικές δεκαετίες πίσω νά θυμηθοσμε τήν Κουμπούλα, ένα από τά ωραιότερα λαϊκά τραγούδια του περασμένου αιώνα. 'Η κκειώ θά μās τήν θυμίση αυτήν τήν Κουμπούλα.

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Από πίσω απ' τήν στρατώνα

τ' άποθς κουμπάρα μου,
έχω μία αγαπητηλιά
κουμπούλα μου γλυκειά.

"Ολοι μου λένε νά τήνε πάρω
τ' άποθς κουμπάρα μου ;
Μά είν'τά έξοδα βαρειά
κουμπούλα μου γλυκειά...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ομως Γιάννη μου μέ τήν Κουμπούλα καί τά συνθήματα πέρασε ή ώρα μας, πέρασε καί ή τελευταία Κυριακή τής 'Αποικηάς καί ές εύχηθοσμε στους άπροατάς μας : Καλή Σαρακοστή...